

A 2. Gödöllői Kis Szkolatábor

Egy évvel ezelőtt már olvashattuk *Németh Zsuzsanna* beszámolóját az első kis szkolatáborról, amely öt olyan szkolának szerveződött, akik szerettek volna megerősítést, támogatást vagy éppen indító lendületet kapni munkájukhoz, de már nem férhettek a „nagy” Gödöllői Szkolatábor keretei közé. Úgy tűnik, a tavalyi vetés idén szárba szökkent, hiszen 2015. július 27–30. között immár nyolc szkola vett részt a 2. Gödöllői Kis Szkolatáborban.

Idén, a gödöllői és a krisztinavárosi szkola ifjabb tagjai, valamint a *tatai*, az *egyeki* és a *máriabesnyői* szkola mellett *Balatonfüredről*, *Biatorbágyról* és *Újpestről* is érkeztek szkolák. A négynapos tábor napirendje a szkolatáborok talán legfontosabb eleme, a zsolozsma háromszori közös éneklése köré szerveződött. Az egyes szkolák a közös énekléseken túl külön csoportpróbákon gyakorolhattak, melyeket egy-egy egyházenész irányított a szkolavezetőkkel szoros együttműködésben. Itt minden csoport, szükségéhez és igényeihez mérten bővíthette tudását, akár a közös szentmisékre és zsolozsmákra való gyakorlással, akár díszes gregorián vagy többszólamú tételek megtanulásával. A szakmai programokon túl közös játékok, kézműves foglalkozás és táncház is színesítette a programot.

A tábor tavaly óta nem csak létszámában, hanem szakmai színvonalában is emelkedett. A táborba újonnan érkezett biatorbágyi és —a már harminc éve működő— újpesti szkolában két tehetséges, energikus és fiatal csapatot ismerhettünk meg. Egyéves rendszeres szolgálatai révén igazi szkolává vált a tavaly itt megalakult máriabesnyői szkola, de talán még ezeknél is fontosabb megemlíteni az egyeki szkola és énekes iskola óriási fejlődését. Ők tavaly itt kezdtek el megismerkedni a gregorián énekkel, és egy éves munka után, idén már úgy tértek vissza, hogy valóban elkezdték beszélni a gregoriánt mint liturgikus zenei anyanyelvet. És ez bizony túlmutat két tucat alföldi gyerek zenei fejlődésén, hiszen azt bizonyítja, hogy szakértelemmel, odafigyeléssel és komoly eszmei támogatás mellett bárhol működőképes lehet az az egyházzenei modell, amelyet a szkolamozgalom annak idején elindított.

Egy ilyen tábor közössége azonban nem csak szkolák összessége. Tanulmányos megfigyelni: ha az egész közösség együtt énekel, megszűnnek a külön-külön érzékelhető zenei hiányosságok, és a végeredmény fölülmúlja az egyének tudásszintjét. Közös tudásról van itt szó. Ez az a tudás, amelyből igazán lehet tanulni, amelyhez igazán érdemes igazodni. Ezt érezve válik vérré a stílus és a zenei formálás, olyasféléképpen, mint hajdan, az élő népzenében.

A sok elhivatott csapaton végigtekintve úgy tűnik, újra virágzásnak indulhat a szkolamozgalom, amely már több mint húsz évvel ezelőtt élte első virágkorát. Reméljük ez a tábor indíttatást adott a szkoláknak, hogy az elkövetkező év során találkozzanak, és továbbra is főnntartsák egymással a szakmai kapcsolatot.

Farkas Domonkos